

Du har diamanter och pärlor

Georg Stigelli

Du har di-a-man-ter och pär-lor, har
allt vad en män-ska be-gär. Du
har ock de vack-ras-te ö-gon, säg
hul-da, vad öns-ka-r du mer? Du
har ock de vack-ras-te ö-gon, säg
hul-da, vad öns-ka-r du mer?

Med dina ögon sköna
du mig i förtvivlan nu ser.
/:Med dem har du krossat mitt hjärta,
säg, hulda, vad önskar du mer? :/

(Heines dikt består av tre strofer varav följande är sällsynt i skillingtryck)

Om dina ögon sköna
jag diktat en väldig här
/:av evigt odödliga sånger,
säg, hulda, vad önskar du mer? :/

Heinrich Heine

(tilldiktning i Stigellis komposition ur Det sjungande Sverige, 1862)

Ack, hulda, slit av denna slöja,
lägg bort denna sorgernas skrud.
Låt Amor som förr hos dig dröja,
och lyss till hans manande ljud.

Säg, älskar ej hela naturen,
allt leker brudgum och brud.
ja, ända från blomman till djuren
är kärleken skapelsens Gud.

En suck är det språk som han talar,
Laurence, lär det språket av mig,
och lyft mig till himmelens salar
med sucken, jag älskar blott dig.

(folklig tilldiktning)

Jag var en uppriktiger flicka,
sad' hon, på mitt sjuttonde år.
/:Jag blev av en yngling bedragen
sen honom mitt hjärta jag gett. :/

Jag har varken far eller moder,
är ensam på ödsliger stig.
/:Därföre min gosse jag beder
att du aldrig skall glömma mig. :/

Nu får jag väl sluta min visa,
jag orkar ej sjunga den mer.
/:Ditt hjärta är hårt som de stenar
som ligga kring Sinai berg. :/

Heinrich Heine